

ства. Благодарение на тяхните усилия, лишения и изследвания, Русия е могла да разшири по-сетне тъй много своите граници на далечния изток. Скаути сж били и тия първи пионери, които сж проникнали въ пустините на Африка, Азия, двете Америки и сж занесли там първите културни начинания.

Като се привлича младежът въ свободното си от училищни занятия време към живот, напомнящ живота на първите „скауты“, може съ успех да се води борба съ причините, докарващи и физическо и морално издребняване и разложение на човечеството.

Баденъ Пауелъ е забелязал склонността у децата да се събират въ неголеми групи за игри подъ председателството било на най-върстия, което бива най-често, било на най-смелия отъ тях. Забелязал е увлечението на децата отъ книги съ описания на приключения изъ живота на индийците, ловците, траперите, — „скауты“, цѣлия животъ на които минава въ непрекъснатата борба съ опасности, съ природа и лишения. Описанието на тяхните подвизи и рицарски постъпки заставятъ да биятъ отзивчивитъ детски сърдца, а детската имъ фантазия ги пренася въ всѣка обстановка, като създава игри на „бѣли и индийци“, „разбойници“, „контрабандисти“ и „войници“ и игри които нѣматъ никакви определени правила, никъде и отъ никого незаписани, но тъй любими на децата. А какъ често децата си въображаватъ, че сж рицари и, въоръжени съ дървени мечове, унищожаватъ зли змейове — високо израсли коприви и тръне . . .

И туй, което въ съвременния скаутизмъ на много възрастни се струва за излишно и, понекога даже възбужда усмивка, като напримеръ нѣкои рицарски обичаи, провикванията на патрулите, които често сж като подражание на виковете на животните, емблемите, що се виждатъ на патрулните значки, разните украшения по формата (облеклото на скаутите) и т. н. — у децата се превръщатъ въ нѣщо вълшебно — чаровно, увлекателно и примамливо.

„По-близо до природата“ . . . „Да се върнемъ къмъ нея“ — така определя Баденъ Пауелъ тия потребности на детската душа и на тоя призивъ не може да не се откликнемъ. Децата, поставени въ здравата среда на свои врѣстници, въ организация, отговаряща на тяхните стремления, се проникватъ отъ духа на истинско другарство, стремление къмъ добро, къмъ оказване помощъ на нуждаещитъ се, особно на жените и децата (рицарство), любовъ къмъ родината; приучватъ се къмъ самостоятелностъ, настойчивостъ, трудолюбие, предпазливостъ, скромностъ, издържливостъ,

услужливостъ, наблюдателностъ, любовъ къмъ животните и въобще къмъ всичко, което е необходимо за човѣка въ най-добрия смисълъ на тая дума.

Встѣпяйки въ отряда на скаутите, момчето дава тържествено обещание да изпълня своя дългъ къмъ Бога и Родината, ежедневно да указва добри услуги на хората и да изпълня законите на скаутите.

Тия принципи живѣятъ въ глѣбините на детската душа, но тѣ трѣба да се извикатъ навънъ, а това се достига по пѣтя на скаутските игри, упражнения, а главно лѣте, при уреждане на скаутския лагеръ, при скаутските походи, кждето за всѣки скаутъ има толкова много случаи да помогне на другъ скаутъ или въобще комуто и да било, да изпълни въместо другиго неговата работа и да се научи да служи и на другите и на самия себе, когато се намѣри въ много затруднителни заради детските сили обстоятелства.

И скаутизмъ се стреми да направи момчетата здрави, живи, пресмѣтливи, пѣргови, весело срещащи всѣка несгода въ живота и способни да излѣзатъ отъ нея безъ задруднение.

Девизътъ на скаутите е „бжди готовъ“, а за да бжде човѣкъ „всѣкога готовъ“ е нужно да приучи себе си отъ по-рано къмъ всичко онуй, което съдържа скаутската програма.

Ето краткия нейнъ прегледъ.

Умѣние да се намѣри мѣсто за лагеръ, да се постави палатка, да се запали огънъ, да се приготви храна, да се изпече хлѣбъ. Да се построи мостъ отъ прѣте, да се направи колиба, салъ, да се издѣла мачта за флага, а въ случай на по-продължителенъ лагеръ — да се устрои пещъ и всичко, що е необходимо за по-удобния и хигиениченъ животъ въ лагера.

Скаутите трѣбва да иматъ познания отъ практическата топография¹⁾ трѣбва да умѣятъ да се ориентиратъ по компаса, по слънцето, по звѣздите, по мѣсечината, по дърветата, да различаватъ видовете на тия последните и другите растения и да познаватъ тревите и плодовете, които се ядатъ и които не се ядатъ.

Тѣ трѣбва да умѣятъ да откриватъ следите на пребивание или отъ преминаване на хора и животни, да ходятъ по тия следи, укривайки се ловко, за да не бждатъ видени; да умѣятъ да плаватъ, да гребатъ, да управляватъ корабни платна.

Скаутите трѣбва да умѣятъ да указватъ помощъ при пожаръ, при удавяне на нѣкого, при припадъкъ, при слънчевъ ударъ; да умѣятъ да правятъ първа превръзка, да пренесатъ

¹⁾ Познаване земната повърхностъ въ дадена мѣстностъ по нарисуванъ планъ на последната.